

200706512/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/9838 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 10 augustus 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 5 februari 2007 heeft de Minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op 14 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

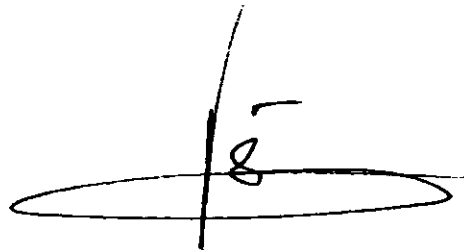
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

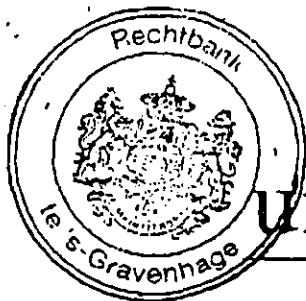
248-490.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: Awb 07/9838 BEPTDN A S2

Uitspraak: 10 augustus 2007

inzake:

geboren
van Guinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0108-08-8196,
V-nummers:
eiser,
gemachtigde: mr. D. de Vries, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst)
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. I.C. aan 't Goor, procesvertegenwoordiger.

Procesverloop

Op 2 juni 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het ondergaan van medische behandeling als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 7 januari 2005 heeft verweerder de aanvraag in behandeling genomen. Bij beschikking in primo van 13 juli 2005 is de aanvraag afgewezen.

Eiser heeft daartegen bij brief van 4 augustus 2005 bezwaar gemaakt. Bij beroepschrift van 25 september 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaarschrift. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 20 november 2006 met reg.nr. Awb 06/46638 is het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen op binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een beschikking op het bezwaar te geven. Op 29 december 2006 is eiser, bijgestaan door zijn gemachtigde, gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 5 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 5 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 7 augustus 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/9838 BEPTDN A S2

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de ongegrondverklaring van het bezwaar als volgt gemotiveerd. In het kader van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdende met het ondergaan van een medische behandeling, beschikt eiser volgens verweerder - hoewel vrijgesteld van het mvv-vereiste wegens de aanwezigheid van een medische noodsituatie blijkens het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) - niet over geldig document voor grensoverschrijding krachtens artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Eiser heeft voorts niet aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is niet of niet meer in het bezit kan worden gesteld van een zodanige document. Volgens verweerder valt - zonder nadere onderbouwing - niet in te zien, dat het ziektebeeld van eiser in de weg staat aan de aanvraag van een paspoort bij de Guinese autoriteiten. Hierbij is in aanmerking genomen dat het asielrelaas van eiser eerder reeds is afgedaan als ongeloofwaardig en dat eiser niet heeft aangetoond dat hij heeft te vrezen van de Guinese autoriteiten. Verder is niet gebleken van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan eiser overeenkomstig artikel 3.72 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vrijstelling zou moeten worden verleend van het paspoortvereiste. Gelet hierop bestaat geen aanleiding de verlangde verblijfsvergunning regulier te verlenen in afwijking van het ter zake gevoerde beleid.

Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn ziektebeeld op grond waarvan niet kan voldoen aan het paspoortvereiste. Volgens eiser kan hij geen contact opnemen met de Guinese autoriteiten. Contact zal betekenen dat zijn genezingsproces in gevaar zal komen en dat eiser zal terugvallen in een medische noodsituatie.

Eiser heeft verweerder verzocht om hem een nadere termijn te gunnen waarbinnen hij zijn ziektebeeld met bescheiden kon onderbouwen, hetgeen verweerder ten onrechte heeft geweigerd. Inmiddels beschikt eiser over een verklaring van zijn psycholoog van 27 februari 2007, die hierbij in het geding worden gebracht. Op grond hiervan meent eiser bij een juiste belangenafweging vrijgesteld te moeten worden van het paspoortvereiste.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Stcrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechts te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 13 Vw 2000 slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen daartoe nopen, met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

Zaaknummer: Awb 07/9838 BEPTDN A S2

3

Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding.

Ingevolge artikel 3.72 Vb 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, niet op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

Blijkens paragraaf B1/2.2.2 Vc 2000 geldt als hoofdregel dat ieder vreemdeling in het bezit dient te zijn van een geldig document van grensoverschrijding. Als beleidsregel is geformuleerd dat van de bevoegdheid om een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd af te wijzen wegens het ontbreken van een geldig document steeds gebruik zal worden gemaakt, behalve in de gevallen ten aanzien waarvan in het Vb 2000 anders is bepaald (artikel 3.72 en 3.83 Vb 2000).

Het met ingang van 4 augustus 2004 in werking getreden WBV 2004/48 vermeldt dat er in individuele gevallen nochtans wel aanleiding kan bestaan om aan het paspoortvereiste voorbij te gaan als:

- is aangetoond dat de enige mogelijkheid voor de afgifte of verlenging van een geldig document voor grensoverschrijding vereist is dat de vreemdeling in persoon terugkeert naar het land van herkomst; en
- stopzetting van de medische behandeling op korte termijn een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst.

Naar het oordeel van de rechtbank kan voornoemd beleid niet als kennelijk onredelijk worden bestempeld.

Het geding spitst zich thans toe op de vraag of de door eiser aangevoerde omstandigheden voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om hem vrij te stellen van het paspoortvereiste.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten dat dat niet het geval is. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dan wel genoegzaam aangetoond dat hij op geen enkele wijze, vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld. Daarentegen heeft eiser geweigerd om contact op te nemen met de Guinese autoriteiten. Gelet op zijn als ongeloofwaardig afgedane asielrelaas mocht wel van eiser worden verwacht zich tot de autoriteiten van Guinee te wenden om een paspoort aan te vragen. Het ziektebeeld van eiser, zoals dat bij verweerder bekend was, kan daaraan niet af doen.

Nu eiser zich niet geen enkele inspanning heeft getroost om in het bezit te komen van een geldig document voor grensoverschrijding, heeft verweerder redelijkerwijs vast kunnen houden aan het paspoortvereiste.

De verklaring van de GZ-psycholoog M. van Buuren van 27 februari 2007, die bij het beroepsschrift is overgelegd, kan gelet op de ex-tunc toetsing niet bij de beoordeling van het bestreden besluit worden betrokken.

Zaaknummer: Awb 07/9838 BEPTDN A S2

4

De rechtbank merkt voorts op dat noch uit het procesdossier noch anderszins is gebleken dat eiser verweerder heeft verzocht om hem een nadere termijn te gunnen waarbinnen hij zijn ziektebeeld met bescheiden kon onderbouwen.

Hetgeen eiser hieromtrent overigens in beroep heeft aangevoerd kan evenmin leiden tot een ander oordeel.

De rechtbank is voorts van oordeel dat in het onderhavige geval geen zeer bijzondere individuele feiten of omstandigheden zijn aangevoerd die voor verweerder in redelijkheid aanleiding hadden moeten zijn te concluderen dat handhaving van het vereiste van een geldig grensoverschrijdingsdocument een onbillijkheid van overwegende aard zou opleveren.

Derhalve heeft verweerder terecht en op goede gronden beslist eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het ondergaan van een medische behandeling als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 te weigeren en het bezwaar gericht tegen de primaire beschikking van 13 juli 2005 ongegrond te verklaren.

De bestreden beschikking kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan.

Derhalve is het beroep ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Zaaknummer: Awb 07/9838 BEPTDN A S2

5

Beslissing

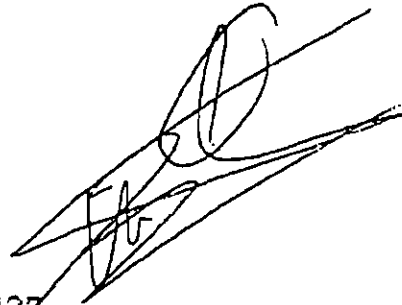
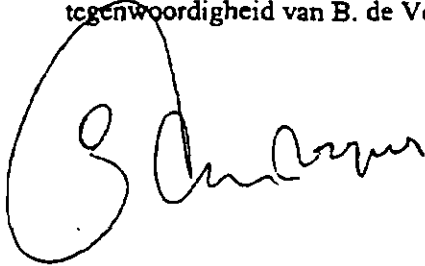
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

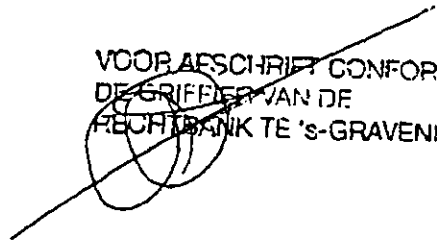
Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van B. de Vogel als griffier op 10 augustus 2007.

Afschrift verzonden op: 14 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE.

LexxAttorneys at law / Advocaten & procureurs
Leeuwarden

Fax: 070 - 365 13 80
Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5377	11 SEP 2007
B	
ZAAKNR.	
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

Westersingel 28
8913 CL Leeuwarden
Tel: (+31) 058-2998181
Fax: (+31) 058-2991300

Advocaten:

mr. drs. M. R. van der Pol
tel. mobiel: (+31) 06-50637223
e-mail: vdppol@lexxadvocaten.nl

mr. D. de Vries
tel. mobiel: (+31) 06-50682303
e-mail: devries@lexxadvocaten.nl

mr. G. J. van Kammen
tel. mobiel: (+31) 06-51748770
e-mail: vankammen@lexxadvocaten.nl

Appelschrift**Betreffende:**

geboren op **van Guinese**
nationaliteit;
Dossier : D 01509
Uw kenmerk :
Nationaliteit : Guinese
Leeuwarden : 11 september 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op **Guinese**, thans verblijvende te
hierna te noemen appelante, te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de Westersingel 28 (8913 CL), ten kantore van de advocaat en procureur mr. D. de Vries; Advocaat mr. D. de Vries, kantoorhoudende te Leeuwarden aan de Westersingel 28 (8913 CL), die hierbij verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit appelschrift.

Appellante heeft op 2 juni 2004 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het ondergaan van een medische behandeling als bedoeld in artikel 14 Vreemdingenwet 2000 ingediend. Op 7

januari 2005 heeft verweerder de aanvraag in behandeling genomen. Bij beschikking in primo van 13 juli 2005 is de aanvraag afgewezen.

Appellante heeft daartegen bij brief van 4 augustus 2005 bezwaar gemaakt. Bij beroepschrift van 25 september 2006 heeft appellante beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaarschrift. Bij uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 20 november 2006 is het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen om binnen zes weken na verzending van die uitspraak een beschikking op het bezwaar te geven. Op 29 december 2006 is appellante, bijgestaan door zijn gemachtigde, gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 5 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 5 maart 2007 heeft appellante beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 7 augustus 2007. Bij uitspraak van 10 augustus 2007 verzonden op 14 augustus 2007 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen, het beroep ongegrond verklaard (prod. 1). Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen hoger beroep in.

Grief 1:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat de door appellante aangevoerde omstandigheden geen aanleiding hadden moeten zijn om hem vrij te stellen van het paspoort vereiste.

Motivering van Grief 1:

De rechtbank gaat vervolgens in op het feit dat appellante zich niet heeft gewend tot de autoriteiten van zijn land. Gesteld wordt dat appellante zich geen enkel inspanning heeft getroost om in het bezit te komen van een geldig document voor grensoverschrijding.

De rechtbank miskent de medische problemen die appellant zal verkrijgen bij het contact hebben met de autoriteiten van Guinee. Ten onrechte wordt de verklaring van de GZ-psycholoog M. van Buuren van 27 februari 2007, niet bij het besluit betrokken. Immers het gaat hier niet om een geheel nieuwe stelling. Het is slechts een onderbouwing van hetgeen reeds in bezwaar al naar voren is gebracht. Tijdens de hoorzitting is uitvoerig aangegeven dat appellante psychische problemen zal krijgen zodra hij contact zal opnemen met de autoriteiten van zijn land. Aangegeven is dat er een medische onderbouwing komt van hetgeen naar voren is gebracht. De brief van de psycholoog is slechts een onderbouwing van een reeds eerder ingenomen stelling.

Redenen waarom appellante U Edelachtbare verzocht de bestreden uitspraak te vernietigen.

D. de Vries

